

Z historie svinovské farnosti

Stále ubývalo dětí přihlášených do náboženství - v roce 1983 se smělo učit náboženství ve Svinově jen jednou za měsíc jednu hodinu - bylo pouhých 7 dětí. Zmizely družičky při májových pobožnostech, ztráceli se ministranti. Větší návštěva kostela byla jen o Vánocích - to se do kostela na půlnoční nahrnula zvědavá mládež. Kněží stárli a sil ubývalo. Třiasedmdesátiletý P. Němec jezdil vypomáhat do Polanky a do Poruby. K oslavě jeho 75. narozenin a zlatému kněžskému jubileu byly v kostele roku 1985 opraveny varhany, položena nová podlaha na kůru, nově natřeny lavice, opraven fládr za oltářem a na sloupech pod kůrem. Jubilant obdržel od biskupa Josefa Vrány Publicas laudes. Slavnostní kázání měl 5. července 1985 jeho bratr P. Josef Němec, farář v Kostelci u Holešova.

22. října 1985 zemřel v Olomouci první svinovský farář ThDr. Ladislav Kubíček. Svého nástupce P. Hadamčíka přežil o 23 let. Také P. Němec v lednu 1986 onemocněl a musel být odvezen do nemocnice, v níž 5. února 1986 zemřel. Po dobu nemoci jej zastupoval staříčkový P. Augustin Spurný, důchodce z Opavy.

6. března 1986 převzal svinovskou farnost mladý administrátor P. Miroslav Straka, doposud kaplan v Ostravě - Vítkovicích. Předavatelem byl ostravský děkan a kanovník P. Bohumil Zaňka, kdysi svinovský kooperátor.

P. Straka vypomáhal střídavě v Porubě, Pustkovci a Polance. Dosáhl vystěhování skladiště ze sálu na faře, který upravil jako „zimní kapli“ pro hrstku věřících, kteří navštěvovali bohoslužby i ve všední dny. Kapli bylo možno lépe vytopit - a návštěva bohoslužeb se zlepšila. V roce 1987 byl za vydatné pomoci místních brigádníků znovu vymalován kostel a malířem Pavlíkem z Hatě restaurovány obrazy světců na vítězném oblouku a v presbytáři. Byly opraveny elektrické rozvody a rozhlas. V září 1988 začala oprava střechy kostela - nad presbytářem byla stará eternitová krytina nahrazena alukrytem, nad lodí v roce 1989 a na věži v roce 1990. Také střecha fary byla pokryta hliníkovým plechem. Zásluhou obětavých farníků byla okna kostela zdvojena a opatřena novými ochrannými rámy, mříže dostala také okna fary, kterou se v říjnu 1987 pokusil vyloupit jeden místní mladík. Z dětí a mládeže, která pravidelně chodila do kostela, byla vytvořena schola, která od 6. listopadu 1988 začala zpívat při bohoslužbách, od září 1991 vznikla také dětská „malá schola“.

1. adventní neděle byl v kostele čten společný pastýřský list všech ordinářů Čech a Moravy, jímž byl vyhlášen první rok Desetiletí duchovní obnovy národa před miléním mučednické smrti sv. Vojtěcha. V roce 1988 začala oficiální jednání vlády s Vatikánem. 25. března 1988 byla v Bratislavě surově rozeznána tichá manifestace katolíků „Za obsazení biskupských míst“. Ve Svinově od Zeleného čtvrtku do Velikonočního pondělí obcházeli okolo kostela a v přilehlých ulicích uniformovaní příslušníci VB, na Velký pátek stálo na cestě od kostela hasičské auto s vodním dělem. Koncem května se ve sdělovacích prostředcích rozjela kampaň proti kardinálu Tomáškovu a „nelegálním církevním strukturám“.

(převzato z farní kroniky)

SVINOVNÍČEK

Číslo 4/03

30.11.2003

Farní
časopis

Milí farníci, farnice a farničátka,

adventní věnec se nám znova rozžihá světlem adventních svící, což pro nás - křesťany - znamená, že se opět přiblížila doba ztišení, obrácení a díkůvzdání za přijaté milosti.

Advent se každoročně opakuje a přesto jej každý rok stále znovu potřebujeme prožít. Vždyť sotva kdo o sobě může říct, že už žádné další obrácení nepotřebuje.

I Vánoce prožíváme každý rok znovu, ale nikdy ne stejně. Jinak jsme svátky Božího narození vnímali jako děti. To byl důležitý stromeček a sotva tatínek zazvonil na zvoneček, byly naší jedinou starostí dárky. Jak šel čas, postupně jsme začínali chápat, že dárky zabalené v papíře nejsou to nejdůležitější na celých Vánocích. A dnes už víme, že někdy je krásnější dávat než brát a taky že ty nejkrásnější dárky se nedají zabalit do papíru a převázat stužkou.

S takovým dárkem přichází každoročně Bůh k nám. Dává nám svého Syna jako dar a nečeká od nás nic než že jej přijmeme.

Obecně platí, že dětem dělá radost dárky přijímat, dospělým zase dárky dávat. Obojí ale k našemu životu a prožívání Vánoc patří: umění přijímat i dávat. Mnozí z nás už neumí dárky přijímat. Jistě jste už slyšeli od svých blízkých: „mně nic nedávej, zbytečně neutrácej, já nic nechci...“ Tato falešná skromnost však nedělá radost Pánu ani dárcům.

Tak Bůh přichází k člověku v podobě malého dítěte v jeslích. Pozor, abychom uměli přijímat, až nám bude tento dar dán. Ať ve své falešné skromnosti neodmítneme toho, bez něhož náš život ani naše darování nemá smysl.

Přeji vám krásný advent a především pokojné Vánoce plné radosti z Božího obdarování.

Váš Svinovníček.

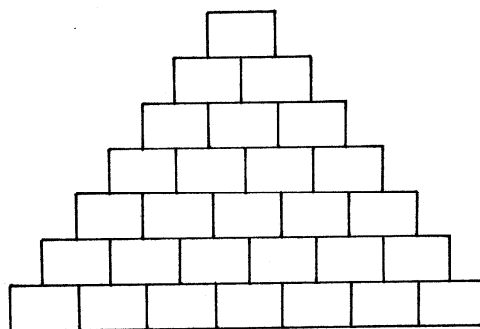
*Není doba k spánku,
je čas nabrat síl,
pominula noc a den se přiblížil,
připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král...*

Stránka pro rodinu

Pyramida:

Následující řádky vzniknou připojením dalších písmen bez ohledu na jejich uspořádání. (Např. e, es, nes, seno, atd)

předložka
sibiřská řeka
pohádková postava
jméno psa
druh hada
umělecké období
bývalý noční podnik ve Svinově

Hádanka pro malé i velké:

Je malý sklípek,
v něm dvě řady slípek,
červený kohoutek.

Ve zlatém moři vlny se honí,
když jedna stoupá, druhá se kloní,
Ryba a voda nesou jim třeba,
v tom zlatém moři zraje nám chleba

Trochu logiky pro pobavení:

Most přes řeku

Čtyři muži musí v noci přejít most přes divokou řeku. Most unese maximálně dva muže najednou. Muži však mají jen jednu baterku, kterou musí použít vždy, když most přechází. (tj. pokud dva muži s baterkou přejdou, jeden ji musí přinést zpět.) Prvnímu muži trvá přejít most 1 minutu, druhému 2 minuty, třetímu 5 minut a čtvrtému 10 minut (Pokud 2 muži půjdou spolu, bude jim to trvat pouze tu dobu, kterou pomůže najednou. Muži však mají jen jednu baterku, kterou musí použít vždy, když most přechází. (tj. pokud dva muži s baterkou přejdou, jeden ji musí přinést zpět.) Všichni čtyři muži se musí dostat přes most do 17 minut. Jak to udělají?)

baterku, kterou musí použít vždy, když most přechází. (tj. pokud dva muži s baterkou přejdou, jeden ji musí přinést zpět.)

Všichni čtyři muži se musí dostat přes most do 17 minut. Jak to udělají?)

Něco pro zasmání:

No, upřímně řečeno, už jsem viděl větší stáda než tebe

Dopis matky synovi

Můj drahý synu,

píšu pomalu, protože vím, že neumíš rychle číst. Už nebydlíme tam, kde jsme bydleli. Tvůj otec se totiž dočetl, že nejvíc dopravních nehod se stane ve dvacetikilometrovém okruhu od bydliště, a tak jsme se přestěhovali. Nemůžu ti napsat číslo domu, protože předešlí obyvatelé ho odmontovali a vzali s sebou, aby si nemuseli měnit adresu. V novém domě je všechno velmi pěkné. I pračku máme, i když nějak nefunguje. Vložila jsem do ní šaty, zatáhla za provázek a od té doby jsem ty šaty neviděla. Ale jinak to tu není špatné. Minulý týden přšlo jen dvakrát. Jednou tři dny a jednou čtyři dny.

Poslala jsem ti kabát, který jsi chtěl, ale podle tvého otce by byl balík kvůli knoflíkům moc těžký, tak jsem je uřezala. Najdeš je v levé kapse.

Tvoje sestra dnes ráno porodila, ale nevíme co, takže ti zatím nemůžu říct, jestli jsi strejda nebo teta. Tvůj bratr včera zabouchl klíče v autě. Dost jsme se báli, protože trvalo víc než dvě hodiny, než mě s otcem z toho auta vysvobodili. Soused minulý týden spadl do sudu s domácí slivovicí. Zkoušeli ho vytáhnout, ale hrdinsky je přemohl a utopil se. Tři dny hořel v krematoriu.

Jinak se nic zvláštního neděje, všechno je ve starých kolejích.

Tvoje milující matka

P.S.: Chtěla jsem ti vložit nějaké peníze do obálky, ale už byla zalepená.

Prý, kdo se směje naposled, směje se nejlíp. A kdo se směje dlouho, dlouho žije!

(vyloveno z internetu)

Poděkování

Přečetla jsem jedních dechem poslední „Svinovniček“, ale chyběla mi tam zmínka o překrásné pouti do Příboru a na Hukvaldy. Bylo tam tolik lidí, že mě ani nenapadlo, že by o tak zdařilé akci nikdo nenapsal do Svinovničku, proto bych to chtěla aspoň dodatečně napravit.

Jistě každý, kdo se poutě zúčastnil, si odnesl spoustu hezkých zážitků a rád na ni vzpomíná, když si ji vybaví znovu.

Chtěla bych poděkovat především všem organizátorům tohoto výletu. Moc se těším na příští pout'.

(účastnice)

Milí farníci,

obracíme se na vás s prosbou. Jak jistě víte, pan Lhořan, který nám vymýšlel křížovky do Svinovničku, nedávno zemřel. S vděčností vzpomínáme na jeho skvělé křížovky a osmisměrky a prosíme ty z vás, kteří k tomu mají blízko, aby nám zkusili dodávat své křížovky. Zároveň tímto děkujeme p. Žídkovi za pyramidu v tomto čísle.

(redakce Svinovničku)

Dnes si povídáme... s varhaníkem Petrem Macháčem

Petře, působíš v naší farnosti jako varhaník už 14 let. Můžeš nám o sobě něco říct? Odkud pocházíš, kde žiješ?

Od roku 1972 jsem žil ve Svinově, tedy celý život. Posledních pár let bydlím v Porubě, ale stále žiji v této farnosti. Prožil jsem zde celé své dětství i mládí. Za p. Němce jsem ministroval, později jsem zpíval i ve schole.

Jaké byly Tvé hudební začátky? Jak ses dostal k varhanám?

Tatka chtěl, abych hrál na varhany, dodnes jsem mu vděčný, že mě k tomu nutil. Když jsem ukončil první cyklus klavíru, přihlásil jsem se na varhany. Čtyři roky jsem se učil u p. Marka ve Vítkovicích v hudební škole. Pan Grobař mě občas doučoval, hlavně před předehrávkami... Pak jsem začal hrát ve všední dny v kostele, potom i v neděle a hraji dodnes.

Dnes v naší farnosti tedy působí dva varhaníci? Jak to máte mezi sebou rozděleno?

Vlastně tady teď hrajeme tři. Pan Grobař, já a ještě jeden mladý kluk se zaučuje. Já hraji v pátek, sobotu a neděli na velké, pan Grobař v úterý, ve středu a v neděli na raní a ve čtvrtky se zaučuje Vítek.

Co pro Tebe znamená být varhaníkem v naší farnosti? Přináší Ti to radost?

Je to služba, řehole, ale dělám to rád. Mám vztah k svinovské farnosti, cítím se tady doma a jsem rád, že pro tuto farnost mohu ten svůj malý dar využít.

Jak jsi spokojen s úrovní zpěvu v naší farnosti?

Celkově bych řekl, že se velmi zlepšila, oproti tomu, jak jsem začínal. Už umíme tři ordinaria. Zatím neplánuji žádné další, ale

nevylučuji, že bychom se mohli naučit zpívat Ebena.

Co máš v plánu udělat pro další zlepšení zpěvu?

Chtěl bych začít nacvičovat písně z kancionálu přede mší svatou, plánuji začít s tím po Vánocích. Chtěl bych docvičit určité pasáže písní, které se změnila a při společném zpěvu se držet nového kancionálu.

Teď jsi odpovídal na otázku společného zpěvu z kancionálu. Kromě toho ale vedeš i velkou scholu, jak jsi spokojen s ní?

Scholu vedu už 3. rok, chodí do ní většinou děvčata ve věku od 15 do 25 let, zpíváme především písničky z Hosany, na sborové a vícehlasé písně si ještě netroufáme. Přál bych si zpívat nějakou klasiku, děvčata si zatím ještě netroufají. Časem to ale bude třeba. Starý sbor postupně odchází a byla by škoda nepokračovat v jejich práci. Kdyby měl někdo z mladých chuť, schola je otevřené společenství a určitě mezi sebe rádi přijmeme nové členy.

Jaké je vlastně Tvé povolání a o co se zajímáš kromě varhan?

Pracuji jako sdělovací technik na Hlavním nádraží v Ostravě. O vlaky se zajímám od dětství, dodnes jsem vášnivý železniční modelář. Jinak mě vždycky zajímala a bavila vážná hudba. Po civilce jsme se oženil a mám dvě děti, takže svůj čas hodně věnuji i rodině.

Kdybys chytil zlatou rybičku a mohl si přát pro farnost tři přání, která by to byla?

1. Aby chodilo do kostela víc lidí, zejména více dětí.
2. Aby bylo více lásky a porozumění mezi lidmi.
3. Abychom prožili pěkné Vánoce.

(Lukáš a Petra)

Malé adventní zamyšlení

Slovo advent znamená očekávání. Jednoduše můžeme říci, že čekáme na Vánoce, kdy oslavíme Boží narození.

Pokud nás doma čeká nějaká oslava, musíme se na ni připravit. A chceme-li dobře oslavit Boží narození, tak se na to pochopitelně bez přípravy neobejde. Pánu Bohu určitě nejde na prvním místě o vnější přípravu – že máme uklidit v bytě, umýt okna nebo vymést pavučiny - to je taky důležité, ale určitě to není podstatné. Důležitá je vnitřní příprava. Pokusím se naši adventní přípravu přirovnat k domácímu úklidu, který děláme, když čekáme nějakou významnou návštěvu. Většinou v takovém případě uklízíme. Pro naši duši to obrazně znamená zastavit se na chvíli, přerovnat si své životní hodnoty a zamyslet se nad sebou, zkrátka udělat si ve svém nitru pořádek. Má-li přijít návštěva, nepřivítáme ji většinou v pracovním oblečení. Obléci se svátečně může obrazně znamenat dát do pořádku svou duši a obléci na sebe opět zářivou čistotu – jednak skrze svátost smíření, ale také skrze čas, který si více na Boha uděláme. Protože čím blíže je člověk Bohu, tím se stává uvnitř krásnějším. Čekáme-li velkou návštěvu, pak se hodí něco dobrého uvařit. Tou dobrotou může být obrazně řečeno dobrý skutek nebo sebezápor, který dáváme Bohu jako dárek. Advent je dobou, kdy si dáváme různá předsevzetí a něco si odříkáme. Málokdo totiž dokáže si po celý rok něco odříkat. Ale čtyři týdny – to přece není pro nikoho dlouho.

Když se ale podíváme na svět, ve kterém žijeme, musíme s rozpaky konstatovat, že příprava na Vánoce probíhá ve zcela opačném duchu. Je to vlastně jen zdánlivá příprava. Všude už hrají koledy, lidé se honí s nakupováním dárků, snaží se stihnout domácí úklid a napéct co nejvíce cukroví. A čím více se Vánoce blíží, tím více roste lidských nitrech stres, aby se to všechno stihlo. Často se tam objeví i podivný strach - strach z Vánoc, kdy zase celá rodina bude více než kdy jindy pohromadě a něco se může semlít. S tímto stresem v nitru a někdy i se strachem se dospěje až ke Štědrému večeru a doufá se, že proběhne bez napětí. Rozbalí se pár dárků a tím vánoční svátky končí. 25. prosince odpoledne už si většina lidí řekne: „A máme po svátkách“ a vydechnou si, že už je to za nimi. Cukroví jim už nebude chutnat a koledy už ani nebudou moci slyšet. Budou znučeně sedět u televize a domnívat se, že odpočívají. A vlastně žádné svátky neprožili. Jejich prožitkem byl jen shon, stres a obavy, aby to všechno dobře vypadalo.

Do tohoto shonu a napětí, které kolem sebe vidíme na každém kroku, přichází církev s geniálním vynálezem, kterým je adventní doba. Je to doba zastavení, ztišení se, doba částečného sebezáporu. Navenek to může vypadat, že nám církev chce brát radost a nutit nás k odříkání, když všude kolem nás už se zpívají koledy a lidé se sytí vánočním cukrovím. Ale je to přesně naopak. Máme se připravit, zastavit se a trochu se i „vyprázdnit“, aby naše vánoční radost mohla být opravdová, aby nám cukroví lépe chutnalo a aby koledy mohly být zazpívány z plných plic.

Dokážeme-li se zastavit a ztišit, potom dokážeme lépe vnímat jeden druhého během Vánoc, kdy na sebe budeme mít více času. A tak nepodlehne shonu, který je ve světě. Vždyť všechno nemusí být dokonale uklizené a cukroví být nadbytek. Důležité je, aby v našem srdci byl pokoj, láska a porozumění. Budeme-li k tomu během adventu růst, tak Bůh přijde i do našich srdcí a do našich rodin. A o to přece během Vánoc jde.

(o. Pavel)

Když Bůh mlčí, miluje

A máme tu další advent. Strašně to uteklo a do tmy všedních dní zase zazáří světlo adventních svící. A tak mě někdy napadá - proč? Každý rok se to opakuje, stále dokola. Dáváme si předsevzetí, která v adventu více či méně porušujeme nebo dodržujeme, přes rok pak na ně úplně zapomeneme a další advent si je dáváme znovu.

Má to vůbec smysl? Jsem přesvědčená, že ano. I když se mi nepodaří vždycky splnit to, co si slíbím, mám naději, že Bůh hodnotí i snahu polepšit se, nejen výsledek.

Někdy se člověk moc dlouho snaží a nevidí za svou práci žádné ovoce.

Například ve škole. Učím letos čtvrtou třídu. Práce s malými dětmi je zábavná a hezká, ale hodně náročná. Člověk musí být trpělivý a nemůže očekávat, že všechno půjde hned. Stále dokola musím řešit, kdo zapomněl pomůcky, kdo koho kopl a proč ho ten první předtím žduchl, proč zas nemá papuče, proč vykřikuje, když nebyl vyvolán a jak dlouho to zas bude trvat než si všichni otevřou sešity a napíší dnešní datum... Stále musím všechny a všechno kontrolovat, pořád dokola opakovat stejné pokyny.

Tento týden už mě pomalu opouštěla trpělivost. Už potřetí jsem řekla, že si mají všechno schovat z lavice a poslouchat a už potřetí jsem musela napomenout Adama:

„Adame, už nic nepiš, polož pero a poslouvej.“

Na chvíli položil pero a poslouchal. Sotva jsem řekla tři věty, už zase držel pero v ruce a na pokrčený papír něco psal. To už jsem se opravdu rozzlobila:

„Adame, přines mi ten papír a polož ho na stůl.“

Vyděšeně na mě pohlédl a začal smlouvat:

„Ne, paní učitelko, prosím...“

Bylo mi jasné, že tam napsal nějaké sprosté slovo. Normálně jim dopisy nikdy nečtu, ale tentokrát mě zajímalo, co ho tolik zaujalo, že ani potřetí neposlechl. Vstal, přinesl mi papírek na stůl a sedl si. Učila jsem dál a teprve když jsem jim dala samostatnou práci, sedla jsem si a rozbalila ho. Dětským písmem tam byla napsána pouze čtyři slova, která mě naprosto šokovala: *MILUJI PANÍ UČITELKU. ADA...* nestačil dopsat „M“.

V tu chvíli jsem se zastyděla. Podezřívala jsem ho, že mi to zase dělá schválně, aby mě naštvál.

Možná je to tak nějak podobně i v duchovním životě. Modlíme se, modlíme ... a pořád nevidíme výsledek. Bůh mlčí a my se začínáme zlobit. Proč neodpovídá? Copak mě neslyší? Dělá mi to schválně? A přitom možná nepoznáme, že právě v té chvíli, kdy necítíme jeho lásku, nám píše vzkaz do srdce: „*MILUJI TĚ...*“

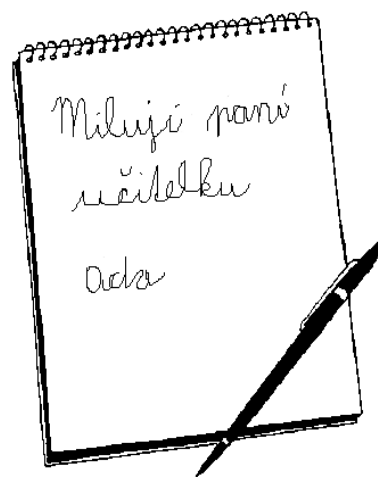
(P.N.)

Řešení pyramidy:

(o, Ob, obr, Brok, kobra, baroko, bar Očko)

Řešení hádanek:

(pusa, obilí)

Máš se líp než já...

Kdo? Prosím vás, řekněte mi, kdo by nám mohl závidět? Žijeme v uspěchané době, nemáme čas na sebe ani na své blízké, každý den vysedáváme v práci od nevidím do nevidím... Doma povinnosti, v práci povinnosti, nic záviděníhodného.

A přece. Pro toho, kdo chce vidět dobro, je na světě spousta krás. Jsou to pro nás už malé a samozřejmě věci: máme co jíst, do čeho se oblékat, naši zemi netrápí válka ani epidemie zákeřné nemoci... Není toho málo, na co jsme si zvykli.

Co by asi řekli naši pra pra předci, kdyby viděli, v jakém dnes žijeme luxusu oproti tomu, jak žili oni?

A proč chodit do historie? Pár set kilometrů od nás žijí i v dnešní době lidé bez prostředků, bez možností základního vzdělání, lidé trpící nemocemi, válkou, hladem. Čím jsme si zasloužili být těmi vyvolenými, že právě nás tyto katastrofy nepostihly? Nevím. Ale v každém případě nás Bůh vyvolil nejen k tomu, aby se nám dařilo lépe, ale také jsme povoláni, abychom se s tím, co máme, dokázali rozdělit.

Nedávno navštívila naši farnost slečna Veronika Němčáková a velmi hezky nám vyprávěla o svých misích v Guayaně. Když líčila davy bosých čokoládových dětiček, z nichž každé druhé nemá rodiče a potřebuje něčí péči, nejednoho z nás napadlo: Taky pojedu na misie. Bohužel to pro většinu z nás není možné, ani k tomu není každý povolán.

Rozhodli jsme se však jako farnost adoptovat si jedno dítě z Ukrajiny a alespoň finančně pomoci řešit bídu těch, kdo se v ní z různých důvodů nacházejí. Nezapomeňme tedy třetí neděli adventní dát do košíčku něco ze svého nadbytku, jako to udělala ona chudá vdova v evangeliu.

(Petra)

Umíme se modlit?

Možná, že svatí to umí, ale jak jsme na tom my? Zhodnoťme své umění modlit se aspoň po formální stránce a vyberme z následujících úryvků modliteb ty správné. Pozor na chyták!

Věřím v Boha: „Trpěl pod Ponciem Pilátem,“ nebo „Trpěl pod potským Pilátem?“

„Sedí na pravici Boha“ nebo „Sedí po pravici Boha?“

Modlitba Páně: „Bud' vůle tvá,“ nebo „Bud' vůle tfá?“

„A neuvod' nás v pokušení,“ nebo „A neuved' nás v pokušení?“

Zdrávas Maria: „Požehnaná tys mezi ženami,“ „Požehnaná jsi mezi ženami,“

„Požehnaná jsi ty mezi ženami,“ nebo „Požehnaná's mezi ženami?“

Zdrávas, Královno: „A Ježíše, požehnaný plod života svého,“ nebo

„A Ježíše, požehnaný plod života tvého?“

Správné způsoby lze snadno ověřit v kancionále. Znáte i unikátnější perličky? Je docela možné, že za sto let se některé části modliteb mohou poněkud změnit. I jazyk se vyvíjí. Ale vždy bychom se měli modlit všichni stejně podle současných pravidel, aby to při společném modlení nevypadalo, že se hádáme. Správné znění modlitby je tedy důležité, ale ještě důležitější je snaha prožít opravdově její obsah. Pán Bůh nám pak jistě nějakou tu odchylku, pokud se jí dopustíme z nevědomosti, odpustí.

„Jako (jakož) i my odpouštíme svojim (naším?) viníkům...“ AMEN.

(L.Ž.)

Nové jméno pro náměstí, na kterém stojí náš kostel

Milí farníci,

názvy ulic a náměstí mají svůj hluboký význam ve formování obecného vědomí. Vyjadřuje se tím konkrétní vztah k dotyčnému člověku či nějaké významné události. A zase naopak existující název zpětně formuje nastupující generace a udržuje (byť někdy jen podvědomou) ale přece jenom důležitou kontinuitu historických kořenů v široké veřejnosti.

Proto chci tímto článkem otevřít téma k diskusi: „Jaké jméno má mít náměstí, na kterém stojí náš farní kostel?“ Anebo jinak a silněji řečeno: chci tímto článkem své farníky vybídnout či vyprovokovat k tomu, abychom v duchu úvodního odstavce udělali

ThDr. Ladislav Kubíček

něco pro připomenutí konkrétních významných osobností z okruhu katolické církve, které pro nás, naši obec nebo i pro širokou veřejnost udělaly svým životem a dílem kus hodnotné a pozitivní práce.

Zde se téměř spontánně mnozí pravděpodobně zeptáte: „Kdo by to z těch katolických osobností měl vlastně být...?“ Z různých vyprávění, debat a setkání se mi osobně pro naše náměstí zdají být důležití tito dva významní mužové:

Především tedy ThDr. Ladislav Kubíček, stavitel našeho svinovského kostela a prvofarář naší farnosti, který ve Svinově působil od roku 1922 (nejprve jako porubský kaplan, později od roku 1932 po vzniku samostatné farnosti ve Svinově jako farář) až do prosince roku 1945, tedy celých 23 let. Nejlepší svědectví o tomto knězi mohou vydat ti z řad farníků, kteří jeho působení zažili a prožili. Výrazně viditelným znakem

jeho lidských i kněžských kvalit je skutečnost, že v době jeho působení ve Svinově se pro kněžství rozhodli dva mladí mužové a to P. Leopold Hampl a P. Miroslav Pilch.

Druhou osobností je ThDr. František kardinál Tomášek, rodák z blízké Studénky, který nejen pro teritoriální a mentální blízkost obou obcí (v obou bydlelo česky mluvící obyvatelstvo, v obou se intenzivně rozvíjel průmysl, města měla stejný ráz krajiny – louky, lesy, rybníky a spojovala je hlavně řeka Odra, mezi oběma existovalo v tehdejší době výborné spojení železniční dopravou), ale také pro své přátelství s farářem Dr. Ladislavem Kubíčkem a s jeho nástupcem P. Františkem Hadamčíkem Svinov často navštěvoval. Zde ve Svinově se jako tajně svěcený biskup poprvé katolické veřejnosti představil. Náš kostel nazval svou „biskupskou katedrálou.“

(pokračování na další straně)

Životní osudy těchto dvou mužů si byly po roce 1948 hodně podobné. Oba si prožili za dobu komunistického režimu své roky na nucených pracích v internačním (koncentračním) táboře v Želivě, oba po návratu domů mohli pracovat v duchovní správě jen v malých „zapadlých“ vesnicích. Později - kolem roku 1962 se jejich životní příběhy mění. Dr. Tomášek odchází jako biskup a později kardinál do Prahy. Jeho výrazné působení ve funkci pražského arcibiskupa je alespoň starší generaci obecně známo a pro mladší generaci dnes už běžně dostupné v literatuře.

*ThDr. František kardinál
Tomášek*

Dr. Kubíček působil od roku 1962 v Ostravě – Hrabůvce a následně od roku 1975 v Olomouci – Chválkovicích, kde v roce 1985 zemřel. O něm je známo, že - kromě své téměř 25-ti leté činnosti ve Svinově – vždy ve všech farnostech věnoval velikou péči interiérům kostelů a krásě bohoslužeb. Pro jeho nesporné osobní kvality se o něm uvažovalo jako o možném kandidátovi na olomouckého biskupa. Tehdejší státní komunistická bezpečnost se ho snažila příslibem takového povýšení získat pro spolupráci, ale Dr. Kubíček striktně jakoukoliv spolupráci odmítal.

Myslím, že oba – každý svým způsobem – jsou natolik výrazné a pro Svinov významné osobnosti, že by svým jménem v názvu náměstí mohly být stálou připomínkou poctivého života podle své víry jak nám věřícím, tak i okolnímu světu. Svě pozitivní svědectví o katolické víře dokázali konkrétními skutky.

Prosím tímto svinovské farníky o vyjádření svých postojů k výše naznačenému tématu ať už písemně nebo ústně, osobně nebo skrze členy farní rady.

(o.Jan)

Adventní program 2003

29. listopadu – zájezd na pletení adventních věnečků do Bolatic

30. listopadu – 1. neděle adventní – svěcení adventních věnců

Při mši sv. v 10,00 hod. po celou dobu adventní bude probíhat cyklus promluv na téma rodina a výchova

1. neděle adventní

„Proto opustí muž otce i matku...“ - předpoklady dobré křesťanské výchovy

2. neděle adventní

„Nechte maličké přicházet ke mně“ – výchova k víře v útlém věku

3. neděle adventní

„Dítě školou povinné“ – růst ve víře skrze rodinu, farnost a školu.

4. neděle adventní

„Mohou věřící rodiče vychovat věřícího potomka?“ aneb „nešťastná puberta“

Program na – vánoce 03-04

28. prosince – neděle svátek Svaté Rodiny – obnova manželských slibů

středa 3. prosince 18,00 hod. rozsvícení stromů před kostelem

čtvrtek 4. prosince v 18,00 hod. adventní koncert (zajišťuje ObMÚ Svinov)

pátek 5. prosince při mši sv. v 17,30 hod. ... „možná přijde Mikuláš?“

středa 17. prosince v 18,00 hod. předvánoční koncert ZUŠ a ZŠ Svinov

Mimořádná příležitost ke svátosti smíření:

pátek 19.12. 15,00 – 17,25 hod. (budou přítomni 3 kněží)

sobota 20.12. 7,30 – 10,00 hod. (budou přítomni 2 kněží)

Vánoční program:

středa 24.12. - Štědrý den

8,00 hod. mše sv.

15,00 hod. otevírání Betléma – pobožnost pro děti

24,00 hod. slavná půlnoční mše sv. se sborovým zpěvem

čtvrtek 25.12. – slavnost Narození Páně (Boží hod vánoční)

8,00 hod. slavná mše sv.

10,00 hod. slavná mše sv.

pátek 26.12. - sv. Štěpána

8,00 hod. mše svatá

sobota 27.12. - sv. Jana

8,00 hod. mše sv.

neděle 28.12. svátek Svaté Rodiny

8,00 hod. mše sv.

10,00 hod. mše sv. s obnovou manželských slibů

středa 31.12. sv. Silvestra - poslední den roku 2001

15,00 hod. mše sv. na poděkování za uplynulý rok

čtvrtek 1.1.2004 – Slavnost Matky Boží Panny Marie – Nový rok

8,00 hod. slavná mše sv.

10,00 hod. slavná mše sv.

neděle 4.1.2004 (obvyklý pořad bohoslužeb, tj. mše sv. v 8,00 a 10,00 hodin)

úterý 6.1.2004 – Slavnost Zjevení Páně (slavnost Tří králů)

17,30 hod. slavná mše sv. – svěcení vody, křídly a kadidla

neděle 11.1.2002 Svátek Křtu Páně – závěr vánoční doby

8,00 mše sv.

10,00 mše sv. se sborovým zpěvem za všechny pokřtěné v uplynulém roce 2003

Sbírka:

14. prosince - 3.neděle adventní – sbírka v rámci adopce na dálku

(sbírka podpoří dítě z Ukrajiny, podrobnosti viz minulý Svinovníček)

PŘEHLED BOHOSLUŽEB V OSTRAVSKÉM DĚKANÁTU O VÁNOCÍCH 2003

farní, filiální kostely a kaple	24. prosince půlnoční mše sv.	25. prosince Boží hod vánoční	26. prosince sv. Štěpána	31. prosince sv. Silvestra I.	1. ledna Nový rok	Poznámka
Heřmanice	21:00	9:30	9:30	24:00	9:30	
Hošťalkovice	16:00	8:25	8:25	16:00	8:25	
Hrabová	15:30 VR	8:15 VR	8:15 VR	8:15 HR	8:15 VR	VR - kostel Vratimov, HR - fara Hrabová
Hrabůvka	15:00, 22:00	8:30, 10:00, 17:00	7:00, 8:30	17:00	8:30, 10:00, 17:00	
Hrušov	21:00	9:20	9:20	16:30	9:20	
Koblov - kaple	7:45	-	-	7:45	-	
Křemelín	19:30	9:15	9:15	8:30	9:15	
Kundčický	9:00, 15:00 ř	8:00, 10:00 ř	8:00, 10:00 ř	9:00, 15:00 ř	8:00, 10:00 ř	ř - řeckokat.
Mariánské Hory	15:30 B, 22:00	7:00, 10:00	7:00, 10:00	17:00	7:00, 10:00	B - otevření betléma
Michálkovice	21:00	8:10	8:10	16:00	8:10	
Mor. Ostrava - katedrála	15:00 D, 24:00 P	7:30, 9:00 P, 11:00, 19:00	7:30, 9:00, 11:00	7:30, 17:00 P	7:30, 9:00 P, 11:00, 19:00	D - pro děti, P - pontifikální mše
Mor. Ostrava - sv. Josef	15:30 D, 22:00	8:00, 9:30, 17:30	9:30, 16:30	16:30	8:00, 9:30, 17:30	D - pro děti
Nová Ves	-	8:45	8:45	-	8:45	
Plesná	24:00	9:00	9:00	14:00	9:00	
Polanka	23:00	9:10	9:10	16:00	9:10	
Poruba - sv. Mikuláš	15:30 D, 22:00	6:30, 9:00, 10:15, 18:00	9:00, 10:15	18:00	6:30, 9:00, 10:15, 18:00	D - pro děti
Poruba - Pustkovec	21:30	7:30, 9:15	9:15	16:30	7:30, 9:15	
Poruba - Vřesina	24:00	8:00	8:00	16:30	8:00	
Poruba - Krásné Pole	24:00	10:30	10:30	18:00	10:30	
Proskovice	23:00	10:35	10:35	-	10:35	
Přívóz	23:00	8:00, 10:30, 17:00	8:00, 10:30, 17:00	17:00	8:00, 10:30, 17:00	
Radvanice	22:00	9:00	9:00	17:00	9:00	
Slezská Ostrava	-	7:15	7:15	15:00	7:15	
Stará Bělá	21:00	7:30	7:30	16:00	7:30	
Svinov	15:00 B, 24:00	8:00, 10:00	8:00	15:00	8:00, 10:00	B - otevření betléma
Třebovice	22:00	7:30, 10:30	7:30, 10:30	17:00	7:30, 10:30	
Vítkovice	16:00	7:30, 9:00, 10:30	7:30, 9:00	16:00	7:30, 9:00, 10:30	
Zábřeh	16:00, 22:00	7:30, 9:00, 10:30	7:30, 9:00, 10:30	17:00	7:30, 9:00, 10:30	
Zábřeh-Vyškovice	23:00	7:30, 18:00	7:30, 18:00	-	7:30, 18:00	
Zábřeh - kaple salesiánek	-	9:00	-	-	9:00	

Arcibiskupský kněžský seminář
Žerotínovo náměstí 2.
771 11 Olomouc

Draží spolubratři, bratři a sestry v Kristu.

Nejdříve chci poděkovat vám všem - jménem bohoslovců i nás představených, kteří žijeme v olomouckém semináři - za všechny modlitby, dobrodiní a dary, které přinášíte pro naše bohoslovce.

Uvědomujeme si, že každé povolání pochází od Boha a je Božím darem. Takové povolání je možno získat jen v Církvi a skrze Církev. I my takto chápeme podstatný rozměr svého kněžského povolání:

odvozujeme ho od Církve a to i od našich mateřských církví, kterými jsou farnosti, ze kterých pocházíme, odvozujeme ho i od vašeho života modliteb a obětí, ze kterých se naše povolání zrodilo a žije,

naše povolání se nejen poznává a uskutečňuje v Církvi, ale ono se i ztvárňuje ve službě Bohu a bližním a připravuje pro církev. Povolání nás všech je dar zaměřený na budování Církve – Božího království na zemi.

Papež Pavel VI. Napsal: „Na povolání se musí přiměřeně odpovědět. Nemohou být povolání, které nejsou svobodné, které nejsou velkodušným a úplným darováním se.“

Začal nový akademický rok 2003/2004 na bohoslovecké fakultě a formační rok v arcibiskupském kněžském semináři. Na kněžskou službu se připravuje 84 bohoslovců. Z nich je pro arcidiecézi olomouckou 26 bohoslovců, pro brněnskou 20, ostravsko-opavskou 30, litoměřickou 2, královehradeckou jeden. Dále v našem semináři studuje 5 řeckokatolíků, z toho tři z Ukrajiny a dva pro pražský exarchát. (V Římě studuje ještě 12 bohoslovců – Olomouc 3, Brno 7, Ostrava 2)

Pod jednou střechou s námi jsou ještě bratři z konviktu, těch je pro celou Českou republiku 29. (Olomouc 9, Brno 7, Ostrava-Opava 4, Praha 1, České Budějovice 2, Litoměřice 3, Hradec Králové 3)

Roční pastorační praxi ve farnostech konají jáhnové – Olomouc - 8, Brno - 3, Ostrava - 7.

Draží spolubratři v kněžské službě, milí duchovní otcové našich farností,

Děkujeme za vaše modlitby a oběti a rovněž za všechnu duchovní i hmotnou pomoc našemu kněžskému semináři i našim bohoslovcům.

Vám, draží bratři a sestru a naši milí dobrodinci

děkujeme za vaše modlitby a oběti a rovněž za všechnu pomoc. Též děkujeme i našim nemocným a típícím, zvláště za trpělivé snášení křížů, nemocí a těžkostí, kterými pomáháte našim bohoslovcům k růstu plnosti Kristova kněžství.

Každý týden je jedna mše svatá obětována za dobrodince našeho semináře a za naše povolání ke kněžství.

Během celého roku jsme spojeni s jednotlivými farnostmi přes „duchovní most“ - den vzájemných modliteb farností a bohoslovců kněžského semináře. To znamená, že bohoslovci se toho dne modlí za farnost a věřící té které farnosti se modlí za bohoslovce.

V neděli Dobrého pastýře – 2.května 2004 - konají bohoslovci pouť na Svatý Kopeček, kde děkují za povolání a vyprošují si nové bohoslovce. Mše svatá bude v 10,30 hodin. Přijměte pozvání na tuto pouť bohoslovců, rodičů bohoslovců a přátel semináře.

Chci vám ještě jednou poděkovat za všechna dobrodiní plynoucí z tohoto duchovního setkání a prosíme, aby Pán, Dárce našich životů vám požehnal a pomáhal k dosažení cíle.

Za všechny bohoslovce a představené kněžského semináře

P.František Sedláček, vicerektor

V Olomouci dne: 27.října 2003

PS. Prosím, abyste dle vlastního uvážení seznámili farníky s obsahem tohoto děkovného dopisu.